

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Afklaring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 378. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346603328928.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

Karl syntes, alle hans egne Sager og Sorger var næsten som en Leg, naar han tænkte paa, hvad hans Søster Anna havde faaet at drages 379 med – Han følte Væmmelse, hver Gang det ret blev levende for ham. – Straks efter Kaffen gik han en lang Tur ud ad den gamle Jernbanevold, igjennem Viadukten ved Ny Carlsberg, saa op igjennem Valby og ind i Søndermarken. – Og han havde jo alligevel snart glemt Anna og hendes Sager over sit Møde med Rebekka i Dag. – Det var mærkeligt med den *Glans*, der laa over alt dette til den Side, hvor Rebekka var. Og den udgik jo vel nok til Dels fra hende, men det kunde dog paa ingen Maade være det alene. Det maatte vel være saadan, at baade Henriette, – som han følte saa tydeligt, for ham var den eneste og altid vilde være det, – og ligesaadan det Guds Rige, som han havde fundet paa samme Side som hende, – det var Kilder, der mere udstraalede Varme end egentlig Glans, – ellers maatte jo baade Rebekka og alt hendes forsvinde i Mørke. – Ja, – men der var nu sikkert tillige noget fordunklet ved Højskolen eller Grundtvigianismen, eller hvad man skulde kalde dét derhjemme i Holting. Han kunde jo da ogsaa huske, at Onkel Jørgen selv saa tit havde sagt, at i hans unge Dage da var der ganske anderledes Begejstring indenfor den grundtvigske Lejr. *Han* mente jo, det var Grundtvig, de savnede.